

131

1646. Φιρμάνιον ὑπὲρ μ. Βεροίας Ἰωαννικίου καὶ Ἰωάσαφ, μνημ. ἐν 33, σ. 13.

132

1646–1691. Λύσεις νομικῶν ἀποριῶν ὑποβληθεισῶν ὑπὸ ἀρχιερέως τινός, πρὸς τὸν Ἰωάννην τὸν Καρυοφύλλην, ἐκ τοῦ χφ. Νικολάου Καρατζᾶ, ἐν 121.

1. Ἐρώτησις. «... νὰ μοιράσῃ τὸ παντρεμένον (παιδί) μὲ τὸ ἀνήλικον ἴσα, ὅπου ἐκεῖνο ὅσον νὰ ἔλθῃ εἰς ἡλικίαν τὰ τρώγει, στέκει καλά ;

Ἀπόκρισις. Νὰ γένη συνεισφορά· βάνει τὸ ὑπανδρευμένον τὰ ὅσα ἔλαβεν εἰς τὴν μέσσην.

2. Ἐρ. Ἐνας πατέρας ἔχει δύο παιδιά· τὸ ἓνα τὸ ἔβαλε καὶ ἔμαθε τέχνην, ἢ γράμματα· τὸ ἄλλο ἐδούλευε τὸ ζευγάρι ἢ ἐφύλαγε τὰ ζῶα του, ἢ πραγματεύετον τὰ ἄσπρα τοῦ πατρός του· ἀπέθανεν ὁ πατέρας τους· νὰ μοιράσων ἴσα τὰ δύο ἀδέλφια μὲ ἐκεῖνον ὅπου δὲν ἐδούλευεν ;

Ἀπόκρ. Ἐὰν διακριθῇ ὁ πατέρας νὰ παραγγείλῃ νὰ λάβῃ τὸ δουλεύον τι ἔξω ἀπὸ τὸ μερτικόν· ἢ ἐὰν φαίνεται τι ἐδικόν του ξέχωρα τὸ πέρνει ἢ ἡ διάκρισις τοῦ κοιτοῦ.

3. Ἐρώτ. Ἐνας πατέρας ἔχει παιδιά τοιαῦτα· τὸ ἓνα δουλεύει εἰς ξενιτεία καὶ παρθαίνει ἄσπρα καὶ πράγματα, τὰ δύο δουλεύουν τὸν πατέρα· ἀπόθανε ὁ πατέρας, ἔσχετα ἐκεῖνο ἀπὸ τῆς ξενιτείας καὶ λέγει· ἐλάτε νὰ μοιράσωμεν ἐμποροῦν τὰ ἀδέλφια του νὰ τοῦ εἰποῦν, φέρε καὶ ἐσὺ ἐκεῖνα ὅπου ἐκαζάντισες, βάλτα εἰς τὴν μέσσην νὰ τὰ μοιράσωμεν ὁμοίως μὲ τὰ πατρικά μας ;

Ἀπόκρ. Δὲν εἰμποροῦν νὰ τοῦ τὸ εἰποῦν· μόνον εἶναι ἐπαγγεῖλεν ὁ πατήρ νὰ πάρουν διὰ τὴν δούλευσίν τους τίποτε, ἢ νὰ πάρῃ ἐκεῖνος τόσον καὶ νὰ μείνουν τὰ ἄλλα εἰς τὰ ὑπεξούσια παιδιά, ἢ νὰ κάμῃ διάκρισιν ὁ κοιτῆς καθὼς τοῦ φανῇ.

4. Ἐρώτ. Ἐνας πατέρας ἔχει παιδιά καὶ γυναῖκα· ἀπόθανε, ἐμοίωσαν τὰ παιδιά. Τῆς μητρός τους εἶναι δίκαιον νὰ τῆς δώκουν ἀπὸ τοῦ ἀνδρός της μερίδιον ;

Ἀπόκρ. Ἐὰν ὑπεσχέθῃ νὰ φυλάξῃ χηρείαν τελείαν, πέρνει μοῖραν ἑνὸς παιδίου καὶ τὰ πρὸ γάμου καὶ μετὰ γάμον δωρεὰς καὶ τὰ προικιά της.

(Ἐρ.) Ἀμὴ ἂν θέλῃ νὰ παντρευθῇ, τί πέρνει ;

(Ἀπόκρ.) Οὐδὲν τοῦ ἀνδρός.

(Ἐρώτ.) Ἀμὴ ἂν ἔχῃ παιδί ἀνήλικον καὶ δὲν ἡμπορεῖ ὥσαν μάνα νὰ τὸ ἀφήκῃ νὰ πάρῃ παράνου τίποτες ἢ μόνον τὸ μερίδιόν του ;

(Ἀπόκρ.) Μόνον τὸ μερίδιόν του.

5. Ἐρώτ. Δύο ἀδέλφια κάθονται μὲ τὴν μάναν τους· ἐπανδρεύθησαν καὶ τὰ δύο καὶ εἶναι εἰς ἓνα σπῆντι· ἐπῆραν προικιά κάθε εἰς τὰ ἐδικά του, ἐπῆραν καὶ ζῶα, ἔχουν ἓνα πουργί, μίαν ἐξοδίαν, ἓνα χρέος, ἀντάμα τὰ φυλάττουν· τοῦ ἑνὸς ἀδελφοῦ ἐψόφησαν, τοῦ ἄλλου ἀνγάτισαν. Νὰ πάρουν κάθε εἰς ἐκεῖνο ὅπου εὐρίσκεται, ἢ τὸ διάφορον τοῦ ἑνὸς ἀδελφοῦ ὅπου ἀνγάτισαν νὰ τὸ μοιράσων οἱ δύο ἀδελφοί, ἢ ὄχι ;

Ἀπόκρ. Καθ' ἓνας τὰ δικά του παίρνει, ἂν τὰ φυλάξῃ καθ' ἓν ξεχωριστά· ἂν σὰν τὰ ἔμειξαν, ψόφος καὶ περισσεύμα κοινόν.